

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 159/24
26.2.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Мирјане Поповић, председника већа, др Миодрага Мајића и Снежане Јовановић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Зарића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ЗК бр. 352/23 од 05.12.2023. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, дана 26.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

Поводом жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Зарића, а по службеној дужности, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр. 352/23 од 05.12.2023. године, само у погледу времена урачунавања притвора, и то тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА у казну затвора у трајању од 2 (две) године, на коју је осуђен првостепеном пресудом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, применом одредбе члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору од 13.06.2023. године до 26.01.2024. године, док се жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Зарића, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ЗК бр. 352/23 од 05.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, па га је суд применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54, 55а и 63 КЗ осудио на казну затвора у трајању од две

године, у коју му је, у смислу члана 63 КЗ, урачунао време које је провео у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп бр. 252/23 од 15.06.2023. године, а који му се рачуна од 13.06.2023. године, када је лишен слободе, па надаље, с тим што притвор може трајати до упућивања окривљеног у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди.

На основу одредби чланова 78, 87 и 246а став 5 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то: опојне дроге канабис укупне нето масе 2,03 грама, опојне дроге амфетамин укупне нето масе 25,06 грама и сиве електронске вагице за прецизно мерење, без поклопца натписа "Eurescare EC P06".

У смислу члана 264 став 1 ЗКП у вези члана 261 ЗКП окривљени АА обавезан је да суду на име трошкова кривичног поступка уплати износ од 20.000,00 динара, који износ представља трошкове паушала, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Зарић, због одлуке о казни, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу одбране против првостепене пресуде и исту преиначи у погледу одлуке о врсти и висини кривичне санкције, тако што ће га осудити на новчану казну или затворску казну блажу од изречене.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Зарић изјавио је одговор на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, с предлогом да Апелациони суд у Београду одбије жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду као неосновану и преиначи првостепену пресуду само у погледу одлуке о казни како је одбрана тражила жалбом на пресуду.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж бр. 174/24 од 20.02.2024. године предложио да се усвоји жалба Вишег јавног тужилаштва у Београду, пресуда Вишег суда у Београду ЗК бр. 352/23 од 05.12.2023. године укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Зарића одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеном жалбом и предлогом јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, донео одлуку као у изреци пресуде.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, тако што се истиче да суд није у довољној мери и исправно ценио чињеницу у виду налаза судског вештака за област информационе технологије мр Саше Крстића која јасно указује да се окривљени бавио продајом опојне дроге, што му је оптужницом и стављено на терет, односно да је окривљени набављао опојну дрогу за сопствену употребу, али и за продају, при чему временски период у ком окривљени добија и шаље поруке у којима се јасно закључује да се бави продајом опојне дроге јесте период непосредно пре критичног догађаја, те несумњиво представља јасну чињеницу у погледу вршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ од стране окривљеног АА. Осим тога, јавни тужилац је у жалби указао да наведене чињенице, заједно са чињеницама да окривљени није хтео да каже име лица од кога купује опојну дрогу, да је код њега на столу у гаражи пронађена једна дигитална вагица за прецизно мерење са траговима опојне дроге амфетамин са кофеином, да су код окривљеног пронађена два телефона од којих је у једном пронађена комуникација окривљеног са купцима опојне дроге, да је реч о лицу које се издржава тако што непријављено обавља сезонске послове, радећи за дневницу, да је реч о вишеструко осуђиваном лицу, између осталог, и за истоврсна кривична дела, недвосмислено упућују на закључак да је окривљени склон вршењу кривичних дела, од којих је најчешће вршио кривична дела уперена против здравља људи. Имајући на уму наведено, у жалби је такође истакнуто да је као последица погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања првостепени суд повредио кривични закон тако што је чињенично стање подвео под кривично дело из члана 246а став 1 КЗ, уместо из члана 246 став 1 КЗ.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе јавног тужиоца оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд на основу свих изведених доказа наведених у образложењу побијане пресуде, које је детаљно и савесно ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио чињенично стање у предметној кривичноправној ствари и на основу тако утврђеног чињеничног стања правилно закључио да је окривљени извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а не кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, које му је оптужницом стављено на терет, као и да је за свој чињеничноправни закључак у образложењу пресуде навео јасне, довољне, уверљиве и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Наиме, полазећи до неспорне чињенице да је окривљени критичном приликом у стану у ком живи неовлашћено држао опојну дрогу канабис, укупне нето масе 2,03 грама и опојну дрогу амфетамин, укупне нето масе 25,06 грама, правилно је првостепени суд одлучну спорну чињеницу да предметна опојна дрога није била намењена даљој продаји, већ за сопствену употребу окривљеног, утврдио пре свега на основу одбране окривљеног који је, између осталог, изјавио да се не бави продајом опојне дроге, већ да исту користи, да је дрога која је код њега пронађена намењена за сопствену употребу, да је вече пре критичног догађаја долетео из Шпаније, па да је, након што се вратио, купио амфетамин за сопствене потребе, и то у количини од 25 грама за износ од 50 евра, од које количине није конзумирао, већ је конзумирао

количину која му је од раније остала, да је канабис имао код куће од раније, и то за себе, при чему дневно користи до 5 грама дроге, као и на основу основног и допунског налаза и мишљења судског вештака др Светислава Мишковића из којих произлази да образац употребе психоактивне супстанце амфетамин од стране окривљеног испуњава дијагностичке критеријуме за синдром зависности од наведене опојне дроге, као и да је, с обзиром на начин и динамику конзумирања психостимулативне дроге коју је окривљени објаснио, наведена количина могла да му буде за неке две недеље у ситуацијама када је окривљени правио паузе.

С тим у вези, Апелациони суд у Београду је имао на уму наводе жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду којима се указује да првостепени суд није исправно ценио налаз и мишљење судског вештака за област информационе технологије мр Саше Крстића везано за комуникацију остварену путем мобилних телефона који су од окривљеног одузети, па је нашао да су исти неосновани, с обзиром да је правилно закључио првостепени суд да остварена комуникација која је утврђена увидом у садржај мобилних телефона није од значаја, с обзиром да се оптужницом окривљеном ставља на терет да је инкриминисане радње предузео дана 13.06.2023. године, а да се комуникација која произлази из предметног вештачења односи на дане 10.06.2023., 26.05.2023., 25.05.2023., 25.04.2023., 16.04.2023., 12.06.2023. године, као и на одређени период у претходној години, између осталог, 19.10.2022., 16.08.2022., 25.06.2022. и 29.03.2022. године, дакле на период који није обухваћен чињеничним описом кривичног дела датим у оптужном акту, а да се комуникација обављена у претходном периоду не може довести у везу са предметним догађајем.

Осим тога, по налажењу овог суда, чињеничноправни закључак првостепеног суда не доводи се у сумњу ни жалбеним наводима јавног тужиоца којима се указује на чињенице да је на столу у гаражи код окривљеног пронађена дигитална вагица за прецизно мерење, као и имовинске прилике окривљеног који се издржава од обављања сезонских послова, имајући на уму да наведене чињенице, саме за себе, а у одсуству других доказа и околности, не указују несумњиво да је опојна дрога која је у стану окривљеног пронађена била намењена даљој продаји, посебно с обзиром на то да окривљени није затечен у продаји опојне дроге, односно да није пронађено лице које би посведочило да му је окривљени нудио, односно продао опојну дрогу, као и чињеницу да опојна дрога није била размерена у већи број пакетића.

Имајући на уму наведено, правилно је првостепени суд радње окривљеног квалификовао као кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а не као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ које му је оптужницом стављено на терет.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда и због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је, с обзиром на врсте и количине опојних дрога, изречена казна затвора престрога. С тим у вези, наводи се да је, без обзира на вишеструки поврат на страни окривљеног, суд могао да му изрекне или новчану казну или затворску казну, али не већу од једне године и седам месеци.

Међутим, испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд имао на уму све

околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај.

Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио чињеницу да је одбраном изнетом током поступка допринео потпуном утврђивању чињеничног стања, да је изразио кајање и да је отац једног малолетног детета, док је од отежавајућих околности ценио његову вишеструку осуђиваност, и то за истоврсна кривична дела у односу на кривично дело због ког је у предметном кривичном поступку оглашен кривим.

Имајући на уму утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног, као и чињеницу да је окривљени два пута осуђиван за кривична дела са умишљајем на затвор од најмање једне године, те да од дана отпуштања окривљеног са издржавања казне дана 07.05.2021. године на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду СПК бр.84/17 од 21.09.2017. године до извршења новог кривичног дела није протекло пет година, услед чега су испуњени услови за примену члана 55а КЗ, правилно је првостепени суд окривљеног, због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, осудио на казну затвора у трајању од две године.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући на уму тежину извршеног кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног.

Апелациони суд у Београду је имао на уму да је првостепеном пресудом окривљеном, применом одредбе члана 63 КЗ, у изречену казну затвора у трајању од две године урачунато време проведено у притвору од 13.06.2023. године, па надаље, али је, с обзиром да је притвор према окривљеном у међувремену укинут решењем Апелационог суда у Београду Кж2 233/24 од 26.01.2024. године, поводом изјављених жалби, а по службеној дужности, првостепену пресуду преиначио само у погледу урачунавања окривљеном у изречену казну времена које је провео у притвору, тако што му је у казну затвора у трајању од 2 (две) године, на коју је осуђен првостепеном пресудом због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, применом одредбе члана 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору од 13.06.2023. године до 26.01.2024. године.

Правилно је такође првостепени суд применом члана 246а став 5 у вези члана 87 и 78 КЗ окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета, и то опојне дроге канабис укупне нето масе 2,03 грама и опојне дроге амфетамин укупне нето масе 25,06 грама, као предмета извршења кривичног дела, као и једне сиве електронске вагице за прецизно мерење без поклопца, са натписом "Eugecare EC P06", као предмета употребљеног приликом извршења кривичног дела.

С обзиром на наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредби чланова 457 и 459 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић,с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Поповић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић